

74. møde.

Torsdag den 19. marts kl. 13.

Formanden: I skrivelse af gårds dato meddeler boligministeren, at han ønsker her i tinget skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændringer i lov om kreditforeninger.

Udvalget angående forslag til lov om ændring i lov om forsikring mod følger af ulykkestilfælde har afgivet tillægsbetænkning over nævnte lovforslag. Eksemplarer er omdelt.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Boligministeren (Bundvad): Herved til-lader jeg mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ændringer i lov om kreditforeninger.

Forslaget falder i 3 afsnit, nemlig:

- I. Husmandskreditforeningernes lånegrænser.
- II. Balanceforholdet mellem kreditforeningernes pantebreve og kasseobligationer.
- III. Kreditforeningernes adgang til at yde forhåndslån.

Den aktuelle anledning til, at husmandskreditforeningernes lånegrænser nu på ny tages op til behandling, er, at der ved loven af 19. december 1958 blev gennemført en afvikling af statens garanti for renten af husmandskreditforeningernes kasseobligationer. Hermed bortfalder det sidste af husmandskreditforeningernes særlige privilegier. Under forhandlingerne fremsatte for-eningerne ønske om en regulering af lånegrænserne og om visse ændringer i deres udlånsadgang, og regeringen erklærede sig rede til at forhandle herom.

Med hensyn til lånegrænserne var det ved den i 1952 gennemførte nyordning af hus-

mandskreditforeningernes udlånsadgang forudsat, at maksimumsbeløbene for de enkelte låns størrelse skulle kunne reguleres i overensstemmelse med ændringer i de øvrige kreditforeningers almindelige låneniveau. Endvidere var det fastsat, at disse maksimumsbeløb skulle reguleres i takt med prisudviklingen efter nærmere angivne — og for øvrigt temmelig indviklede — regler.

Da husmandskreditforeningerne nu ikke længere indtager en særstilling i forhold til de øvrige kreditforeninger, kunne det være nærliggende helt at ophæve begrænsningerne i deres udlånsadgang. Under hensyn til den historiske udvikling og disse foreningers særlige struktur har jeg dog fundet det rigtigst indtil videre at foreslå det hidtidige system bevaret, og dette synspunkt har såvel husmandskreditforeningerne som kreditforeningernes stående fællesudvalg tilsluttet sig. Den foreslåede regulering af lånegrænserne bygger derfor alene på kreditforeningernes almindelige låneniveau og på prisudviklingen.

Da husmandskreditforeningernes lånegrænser sidst — nemlig i 1956 — blev reguleret, lå kreditforeningernes almindelige udlånsniveau omkring 33 $\frac{1}{3}$ pct. af vurderingen. Efter de foreliggende oplysninger ligger udlånsniveauet i dag omkring 40 pct. og har gennem den seneste tid vist en ret kraftigt stigende tendens. I denne forbindelse er der grund til at fremhæve, at kreditforeningerne i forbindelse med gennemførelsen af den nye lov om boligbyggeri har stillet i udsigt, at udlånsniveauet i løbet af en forholdsvis kort periode kan forventes at stige til omkring 50 pct. af vurderingen. Selv om disse forhandlinger kun drejede sig om boligbyggeriet, har jeg fundet det rigtigst allerede nu at stille forslag om, at lånegrænserne såvel for parcelhuse som landbrugsejendomme fastsættes på grundlag af et udlånsniveau på 50 pct., således at man undgår i løbet af kort tid på ny at skulle regulere grænserne.

Den omstændighed, at man fastsætter maksimumsbeløbene på grundlag af et ud-